

2
0
2
3

SPECTACULUM

Examenexpositie

Murmellius Gymnasium

MURMELLIUS
GYMNASIUM

Floor van Bellen
Rosalie Burger
Jip Eriks
Louise Jones
Yrza Lebbing
Romee van Stolk
Ewout de Wit

2
0
2
3

SPECTACULUM

Examenexpositie

Murmellius Gymnasium

MURMELLIUS
GYMNASIUM

Inhoudsopgave

1

Voorwoord van mevrouw Janssen

2

Dit zijn de kunstenaars en hun werken

3

Floor van Bellen: "🌀"

4

Rosalie Burger: "HH"

5

Jip Eriks: "Journey to the West"

6

Louise Jones: "Bloedlijn"

7

Yrza Lebbing: "Mens uit gebouw; Howl's Moving Castle kostuum"

8

Romee van Stolk: "Bloot"

9

Ewout de Wit: "Toxic Mass - Production"

0

Nawoord van mevrouw Janssen

Eindstation

Kunst examen, einde van een rit op het Murmellius gymnasium.

Voor deze leerlingen een rit van zes jaar beeldend onderwijs met daarin ruimte voor ambacht, kennis, creativiteit en experiment.

Elke examen leerling heeft dit jaar een eigen spoor gevolgd om tot een kunst eindproduct te komen.

De één zat in een stoptrein met veel tussenstops om van de omgeving en de opgedane kennis onderweg te genieten.

De ander volgde een kronkelig spoor met veel overstappen en een steeds andere eindbestemming.

Er was ook een enkeling die het spoor van een intercity volgde om in één rechte lijn gestaag op het einddoel af te stevenen.

Vandaag zijn we aangekomen bij het eindstation.

Mijn persoonlijk doel als kunstdocent was dat elke leerling zou gaan vertrouwen op zichzelf.

Dat ze zouden ervaren dat kunst meer is dan een kunstje.

Dat jezelf ontdekken en durven zijn een wezenlijk onderdeel is van de kunst die je maakt.

Wat dat betreft zitten deze leerlingen op het goede spoor.

Vol trots presenteer ik u de examenkandidaten KUNST van het Murmellius gymnasium 2023!

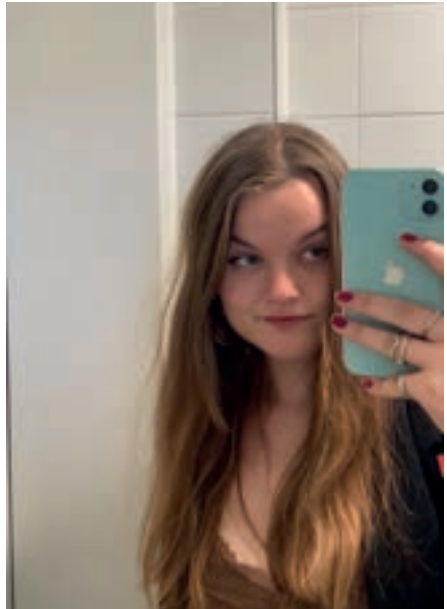
Natascha Janssen

Docent beeldende kunst

Floor van Bellen

Rosalie Burger

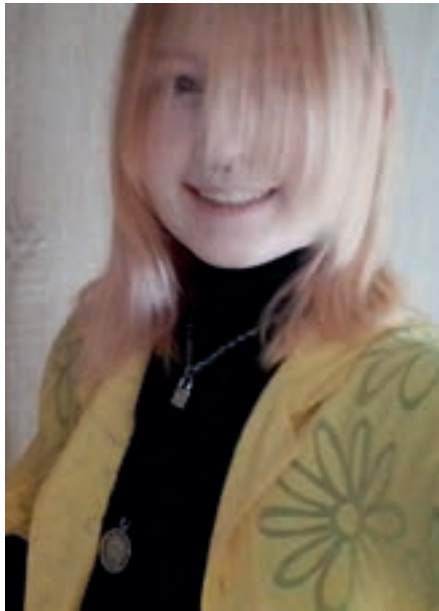
Jip Eriks

Louise Jones

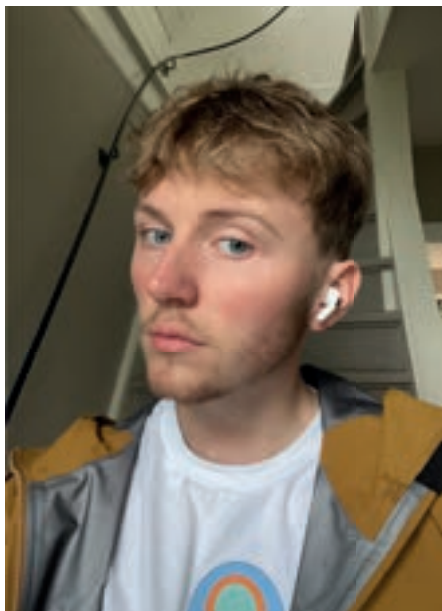
Yrza Lebbing

Romee van Stolk

Ewout de Wit

Floor van Bellen, "🌀"

Floor
van Bellen

"🌀"

Als het goed sta je nu naast mijn kunstwerk! Ik ben Floor en ik heb deze semi-mega spiraal gemaakt. Ze is bedekt met dingen die mij inspireren; vormen, kleurencombinaties en patronen, die kan je overal vinden en terugzien. Ook kan je ze goed aanpassen naar wat je er zelf mee wil doen. Mijn uitgangspunt is ook een vorm; de spiraal. Ik vind het interessant dat zo'n vorm al eeuwen bestaat, en dat mensen er elke keer weer iets anders mee kunnen bedoelen of maken. De spiraal betekent "in het algemeen" een reis. Deze kan gaan over écht op reis gaan, maar ook over een inwendige reis. Met de spiraal wil ik mijn schooljaren representeren; dit was mijn inwendige reis. Ik ben opzoek gegaan naar de verschillende manieren waarop spiralen kunnen worden gebruikt in een ruimte.

Ook wil ik erachter komen wat voor mij een bepaald jaar representeert; kleur, vorm en textuur. Dit heb ik gedaan door verschillende manieren van stof/wol-verwerking te onderzoeken; punniken, weven en breien, maar ook wat er gebeurt als je wol gewoon ergens inpropt. De spiraal is eeuwenoud en best algemeen, ondanks dat het voor veel culturen en individuen dus een unieke betekenis heeft. Dit kan je ook zien in mijn kunstwerk; dit is mijn 'take' op de spiraal! Ik plak mijn persoonlijke schoolervaringen, die vertaald zijn naar textuur en kleur in wol, op een 'algemene' vorm en hopelijk kan je dat terugzien in mijn eindresultaat.

Floor van Bellen, "ᄒ"

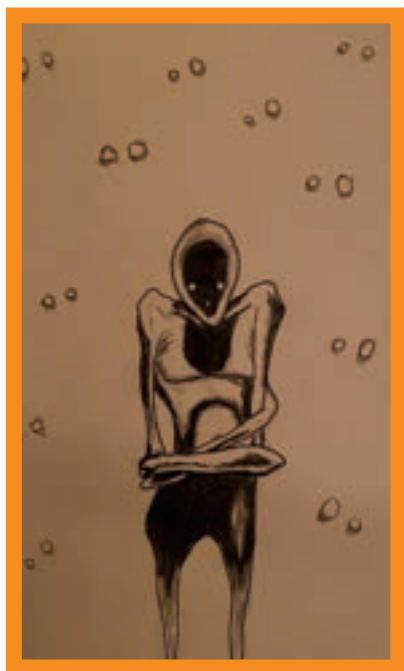

Rosalie
Burger
"HH"

Mijn inspiratie heeft in 1e instantie niet een ingewikkelde achterliggende gedachte. Mijn inspiratie kwam namelijk vanuit mijn interesse naar horror. Ik houd van horror films en games omdat dat je echt een hevige lichamelijke reactie geeft, je zit vaak dieper in het verhaal vermengd. Daardoor ging ik me afvragen waar angst eigenlijk vandaan komt en hoe dit zich uit. Dit is namelijk voor iedereen verschillend wat het interessant maakt maar je kan er enigszins een rode lijn intrekken, en dat is wat ik heb gedaan. Wat mensen over het algemeen allemaal eng vinden is het onbekende, denk aan de dood of iets wat niet menselijk is of lijkt. Daar wordt je angstig van. Mijn uitgangspunt is daardoor ook in het groot de angst van mensen.

Angst is een interessante emoties, het is vaak ook te vergelijken met ongemak, omdat je voelt dat er iets niet goed is. Met mijn examenwerk wil ik deze angst reactie dus ook bereiken bij mensen, dat zij zich niet op hun gemak voelen. Ik wil dat ze dus deze emotie ervaren door mijn kunstwerk want dat maakt het ook levendig en dus interactief. Angst moet je voelen. Hoe dit dus reflecteert op mijzelf is eigenlijk heel simpel. Ik zelf, net zoals ieder ander, heb ook angsten. Angsten zijn zo breed en verschillend voor iedereen. Maar naast dit is het natuurlijk ook zo dat ik van enge dingen houd. Ik houd van de reactie die het met zich mee brengt, horrorfilms zijn vaak onverwachts en maken je soms even bang en dat is interessant dat iets waarvan je weet dat het niet echt is je toch kan laten schrikken. Angst is een interessante emotie, het kan ook op verschillende manieren uitpakken, de ene verstijfd en de andere schrikt bijvoorbeeld. Door deze redenen ben ik zo aangetrokken tot dit onderwerp.

Jip Eriks "Journey to the West"

Mijn examenwerk is een animatie waarin ik een connectie wil leggen tussen het Oude Japan en de westerse cultuur. Ik ben al jarenlang gefascineerd door de kunst en de cultuur van het vroegere Japan en het leek mij een leuke uitdaging om hieraan mijn eigen creatieve draai te geven. Als basis voor mijn animatie nam ik het nummer Journey to the West van Elijah Nang. Journey to the West valt onder het Lo-Fi muziekgenre, in dit genre worden onvolkomenheden bewust opgenomen om de muziek zo eerlijk en puur mogelijk vast te leggen. Ik heb dit als inspiratie gebruikt om mijn animatie ook zo eerlijk en puur mogelijk te laten lijken.

JOURNEY TO THE WEST

Ook ben ik geïnspireerd geraakt door de animatie-stijl van Michael Dudok de Wit, zijn animaties the Monk and the Fish en Father and Daughter spraken mij erg aan omdat de animatie simpel lijkt maar er toch een diepgaand verhaal mee wordt verteld. Zo probeer ook ik met een 'simpele' animatie het verhaal te vertellen van een samoerai die ontwaakt in een vreemde wereld, waarin het lijkt alsof de mensheid achteruit is geëvolueerd. Met mijn examenwerk wilde ik vooral met mijzelf de uitdaging aangaan door het maken van een getekende animatie, iets wat ik nog nooit gedaan had, en het vertellen van een verhaal door enkel gebruik te maken van beelden en muziek en niet van woorden.

Jip Eriks, "Journey to the west" **H**

Louise Jones

"Bloedlijn"

De afgelopen tijd ben ik de dingen om mij heen anders gaan bekijken.

Ik heb gemerkt dat ik, als ik met aandacht naar een voorwerp, een verschijnsel of een verhaal kijk, vrijwel meteen hierover denk in termen van contrasten. Deze realisatie heeft mij ertoe gebracht dat ik voor mijn examenwerk voor kunst als uitgangspunt contrast heb gekozen.

Met dit uitgangspunt ben ik aan de slag gegaan door te kijken naar contrasten in mijn eigen leven, iets wat mij echt representeert. Zo ben ik gaan denken aan mijn ouders en hun ouders. Al snel kwam ik tot de realisatie dat de contrasten tussen mijn voorgaande generaties eigenlijk precies zijn wat mij maakt tot wie ik ben.

Ik ben dus onderzoek gaan doen naar mijn stamboom en tot mijn grote geluk kon ik mijn tante Estelle hiervoor raadplegen. Zij kende de familiegeschiedenis tot wel zeven generaties van vrouwen terug. Met deze informatie ben ik opzoek gegaan naar contrasten in hun levens, met die van elkaar en met die van mij, waarbij ik heb gekeken naar verschillen in kansen, mogelijkheden en de rol die zij speelden in de maatschappij.

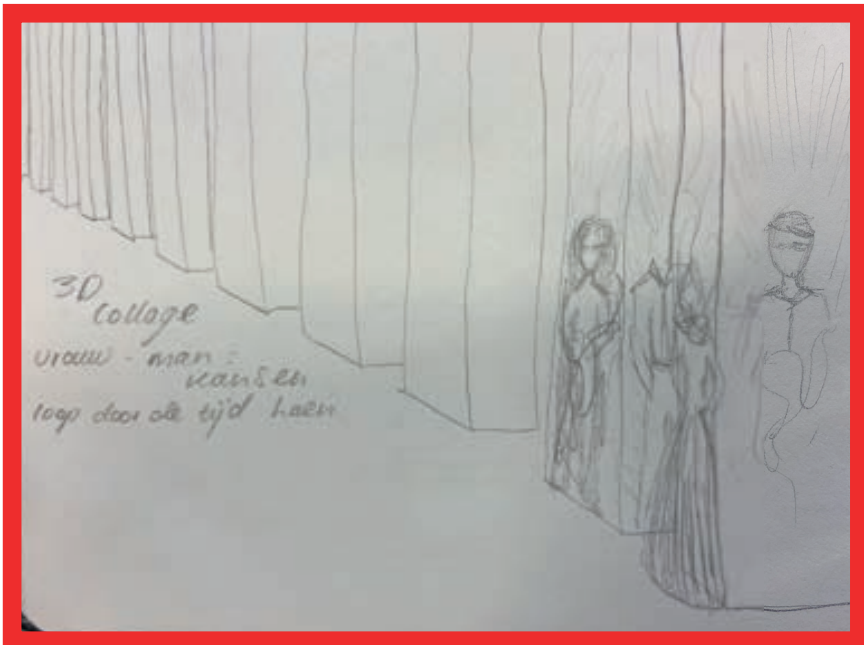

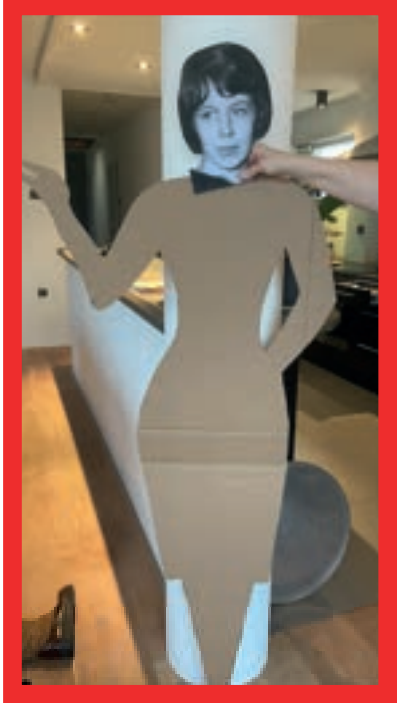
Het scheen mij dat deze maatschappij met daarin de kansen en mogelijkheden van een generatie ertoe hebben geleid dat de volgende generatie in hun maatschappij heeft geleefd wat vaak op een soort tegenreactie lijkt. Deze kettingreactie aan tegenreacties, ofwel contrasten in maatschappijen, hebben ertoe geleid dat mijn generatie slachtoffer is van een zware prestatie maatschappij.

Om dit verschijnsel uit te beelden met kunst heb ik bedacht om elk van de onderzochte generaties door middel van het gebruiken van hun silhouet in hun eigen maatschappij te plaatsen. Dit door middel van een collage van dingen/gewoonten uit hun maatschappij en hun eigen verhaal in het silhouet. Zo is waar zij in/mee zijn opgegroeid (letterlijk) in hun gaan zitten. Door deze generaties naast elkaar te plaatsen hoop ik het contrast duidelijk te kunnen maken en te kunnen laten zien wat ertoe heeft geleid dat wij nu in een prestatie maatschappij leven.

Niet alleen mijn voorouders maar ook deze prestatie maatschappij is onderdeel van wat mij representeert omdat ik gevormd ben tot wie ik ben door deze maatschappij. Door om mij heen te kijken (door naar de samenleving te kijken) ben ik geïnspireerd tot het maken van mijn eindwerk. In mijn eindwerk ben ik dus zowel letterlijk (ik ben zelf ook deel van de collage) als figuurlijk (ik geef de kijker een blik in mijn hoofd door mijn manier van kijken naar de dingen te laten zien) terug te zien.

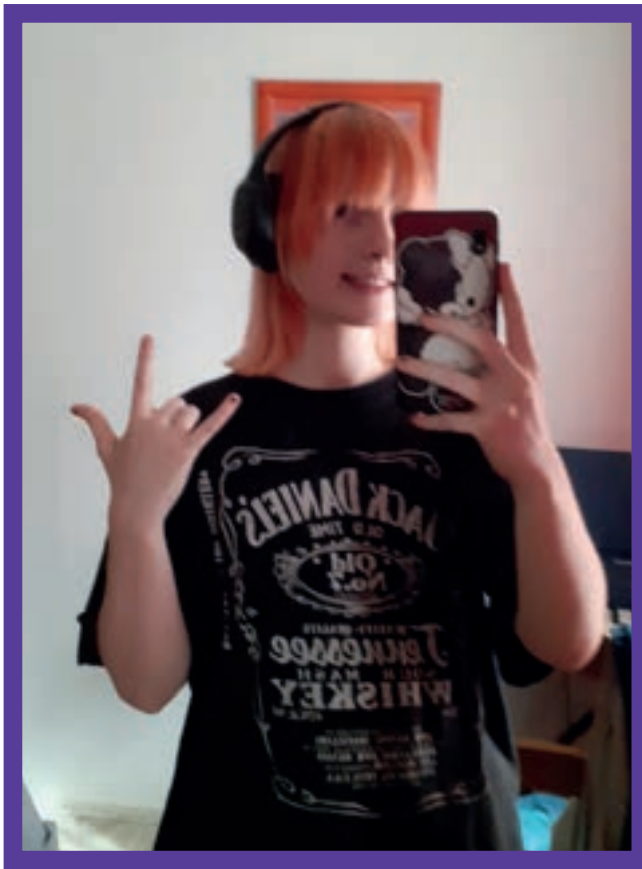

Louise Jones, "Bloedlijn"

Louise Jones, "Bloedlijn"

Yrza Lebbing "Mens uit gebouw; Howl's Moving Castle kostuum"

Naar mijn idee zijn mens en gebouw op verschillende vlakken vergelijkbaar. Mensen hebben een logische constructie, en gebouwen hebben karakter. Wanneer ik er zo naar kijk vind ik het makkelijker om mijn weg te vinden door alle ingewikkeldheden van een mens, en makkelijker om mijn fascinatie voor minder overzichtelijke bouwwerken te begrijpen. Ik wilde graag iets creëren dat deze overeenkomst tussen mens en gebouw weergeeft: ik wilde het menselijke uit gebouwen halen.

Mijn uitgangspunt was een kostuum te creëren van herkenbare gebouwen of kamers die het menselijke hiervan belichten.

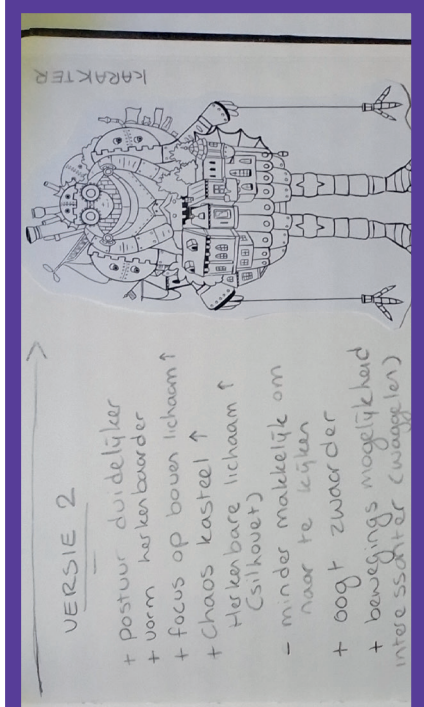
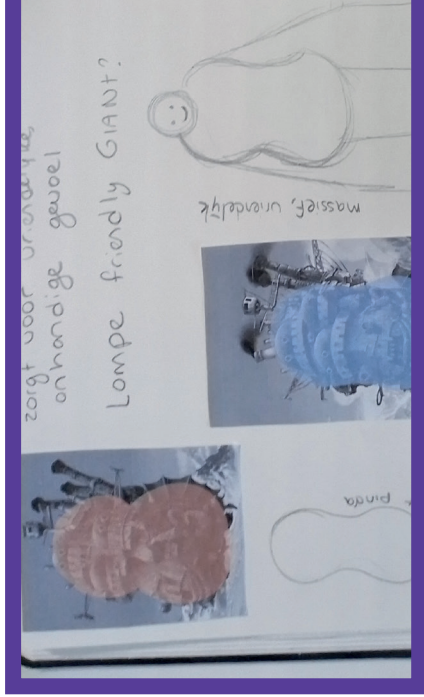
Mijn grootste inspiratiebronnen zijn muziek en de media waarin ik geïnteresseerd ben. Omdat ik in mijn hoofd nog wel eens obsessief bezig kan zijn met dat waar ik in geïnteresseerd ben, komt actualiteit en media vergelijken vaak vanzelf voor mij. Dat is ook hoe ik te werk ben gegaan voor mijn project: ik heb besloten de film Howl's Moving Castle tot onderwerp van mijn kostuum te maken, omdat (naast dat de "set" erg herkenbaar en eigen is) de gebouwen in deze film naar mijn idee precies passen bij wat ik wil laten zien.

Ik heb de gebouwen en kamers uit de film waarvan ik kostuums zou ontwerpen geselecteerd op een simpele ingeving; wanneer ik deze voor me zie denk ik "dit is Howl's Moving Castle". Vervolgens bedacht ik me wat aan deze gebouwen ze voor mij herkenbaar maakten, en hoe ik ze kon verbinden aan de mens. Hierdoor zijn er andere focus-punten in de verschillende kostuums, waarmee ik mijn verhaal kan verduidelijken. Met deze ideeën ben ik begonnen te ontwerpen.

Yrza Lebbing, "Mens uit gebouw; Howl's Moving Castle kostuum"

Yrza Lebbing, "Mens uit gebouw; Howl's Moving Castle kostuum"

Romee van Stolk "Bloot"

Mijn idee kwam tot stand door een vriendin van mij, zij zit altijd naast mij tijdens de les te tekenen. Vaak tekent ze ook naakte vrouwenlichamen. Ik vroeg me af; waar komt deze fascinatie vandaan? En waarom is het naakte vrouwenlichaam überhaupt zo geliefd en populair in de kunstwereld? Het afbeelden van naakte mensen in de kunst is namelijk iets dat al eeuwen gebeurt, zelfs al in de klassieke oudheid. Wel wordt er in elke periode anders naar gekeken. Toen dacht ik aan vele nieuwsberichten die ik de laatste tijd voorbij heb zien komen over dat er in musea kunst weggehaald is waar naakte vrouwen op afgebeeld waren omdat het te "aanstootgevend" was. Ook het beleid van sociale media wordt steeds strenger als het gaat om naaktheid. De laatste tijd is er dus veel ophef over naaktheid, en over wat wel en niet meer kan in de kunst: onze maatschappij wordt steeds preutser.

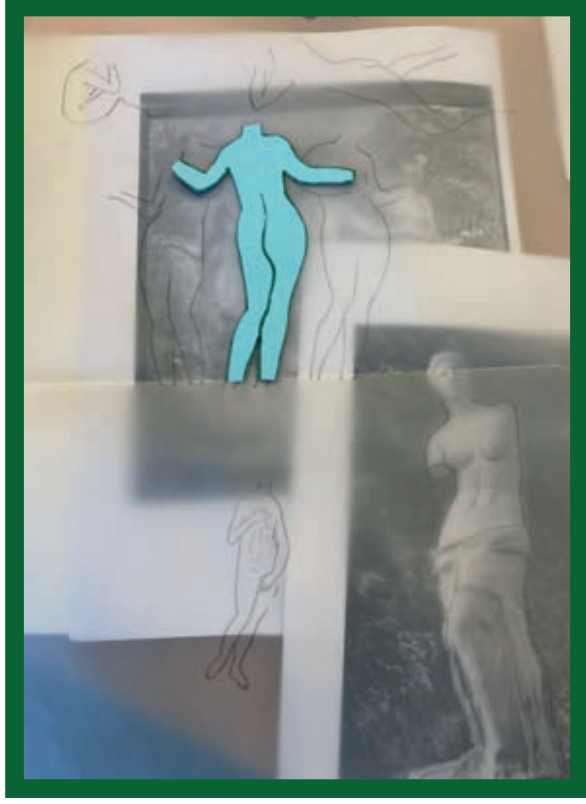

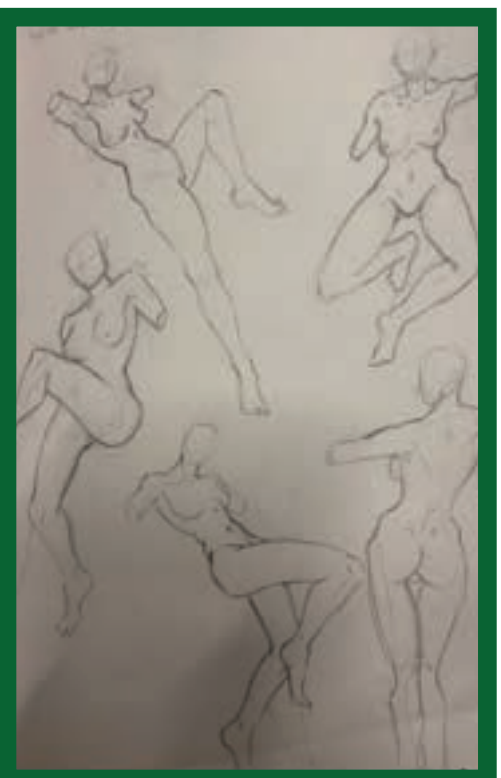

Ik ben het niet helemaal eens met deze beweging en ben daarom op onderzoek uitgegaan naar (vrouwelijke) naaktheid in de kunst door de jaren heen, en hoe het schoonheidsideaal van het vrouwelijke lichaam is veranderd. Ook wilde ik erachter komen hoe het nou zit met die preutsheid en waarom onze generatie zo is geworden. Ik heb dit gekozen als startpunt voor mijn examenopdracht. Als kunststroming heb ik gekozen voor pop-art. Pop-art is een kunststroming die voort is gekomen uit kritiek op de maatschappij en de kunst. Vrijheid, seksuele revolutie, vrouwenemancipatie, de consumptiemaatschappij, en humpor/ironie spelen een rol. Deze onderwerpen vind ik goed bij mijn idee passen. Na veel experimenteren ben ik erachter gekomen dat ik wilde werken met de kunstvorm ipad art. De inspiratie hiervoor heb ik gekregen van de kunstenaar David Hockney, waarvan ik een tijd geleden zijn ipad art heb gezien in het van gogh museum en waarvan ik erg onder de indruk was. Ik heb veel geleerd van het hele proces en vooral de vrijheid die we hebben gekregen, het stimuleert je om echt creatief te gaan denken.

Romee van Stolk, "Bloot"

Ewout de Wit "Toxic Mass - Production"

Ik wil met mijn kunstwerk fast fashion bekritisieren, fast fashion heeft negatieve gevolgen voor zowel mens als milieu. Het wordt vaak geproduceerd onder slechte arbeidsomstandigheden en heeft een enorme impact op het milieu door het gebruik van synthetische vezels en chemicaliën. Bovendien wordt er door fast fashion onnodig veel afval geproduceerd omdat consumenten worden aangemoedigd snel nieuwe kleding te kopen. Consumenten moeten zich bewust zijn van de negatieve impact van deze trend en duurzame alternatieven overwegen. Ik wil aandacht trekken voor deze negatieve kant van populaire winkelketens als H&M en Shein.

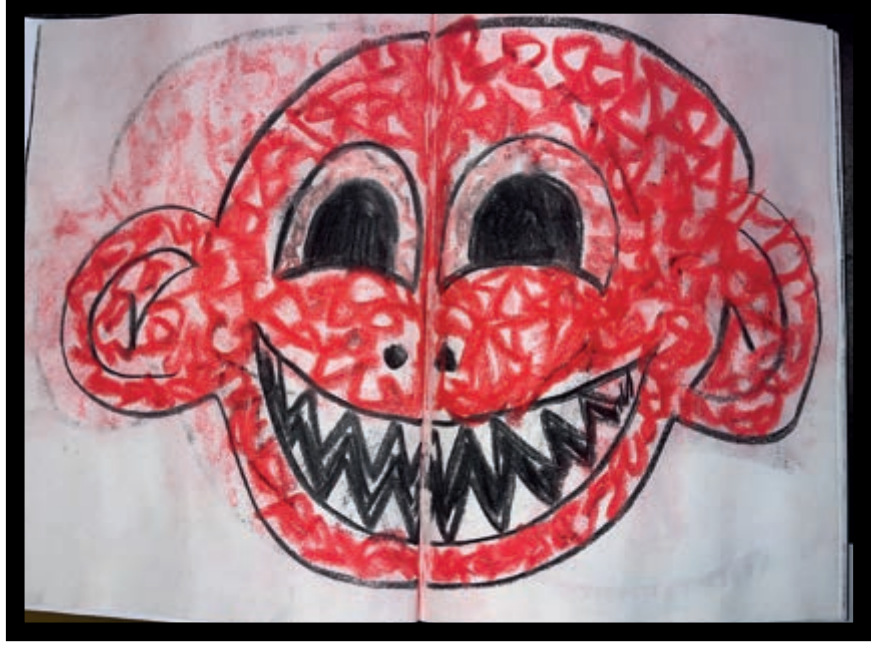
Ik ben bij mijn werk vooral geïnspireerd door Iris van Herpen.
Ik wil met mijn werk een deel van natuur/de aarde weergeven.
Iris doet dit met haar werken ook zoals bij de metamorfosen. Zij bekritiseert niet zoals ik dat wil doen met mijn werk, maar zij weet met bepaalde technieken een gedachte over te geven aan de-
gene die het werk bezichtigd. Toen ik van start ging ben ik ook
eerst op zoek gegaan naar een techniek waarmee ik de kijker mijn
ideeën kan overbrengen zonder te representeren.
Zelf ben ik een fan van mode en kleding in het algemeen, en om
mijn ecologische voetafdruk wat kleiner te maken koop ik vaak 2e
hands online, bij thrift winkels en ook meer bij sustainable merken
zoals patagonia. Ik hoop dat mijn gedachte overgebracht wordt
met mijn werk.

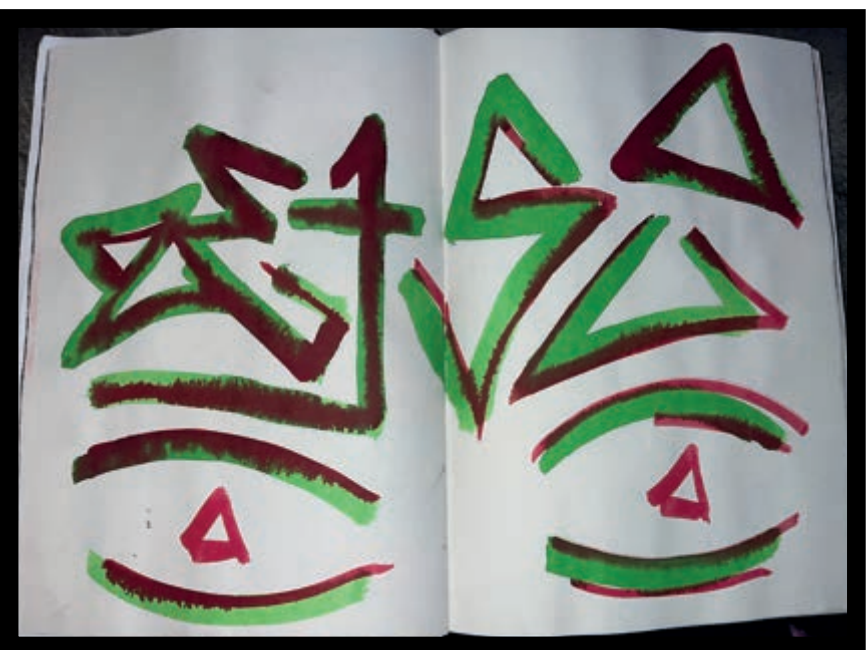

Ewout de Wit, "Toxic Mass-Production"

2012

Tussenstation

Wat voelt als een eindstation, is eigenlijk een tussenstation. Na dit kunstexamen en andere examens, zullen deze leerlingen straks verder reizen, op pad met een duidelijk doel. Of even pas op de plaats op het perron in afwachting van een trein die nog langs gaat komen. Er zullen nog vele eindstations komen, die eigenlijk tussenstations zijn. Er zullen ook nog veel onverwachte tussenstops komen.

Leerlingen zullen in de toekomst niet alleen convergent, maar vooral ook divergent denken, hard nodig gaan hebben. Niet alleen als kunstenaar, maar ook in de wetenschap en het bedrijfsleven wordt creativiteit en flexibiliteit steeds belangrijker. In kunst is het proces net zo belangrijk, zo niet belangrijker dan het einddoel. Zo is het genieten van de reis die leven heet, een doel op zich.

Hoe het ook zij en wat ieders vervolgspeer ook is, ik wens elke leerling vooral toe om onderweg ook uit het raam te kijken en te genieten van het uitzicht. Om onderweg ook uit te stappen en te genieten van wat het leven te bieden heeft. Ik hoop dat ieders trein een prachtige reis zal bieden, en dat ze af en toe terug komen naar dit nostalgische tussenstation om te vertellen over hun ontdekkingsreis.

Natascha Janssen
Docent beeldende kunst

Floor van Bellen
Rosalie Burger
Jip Eriks
Louise Jones
Yrza Lebbing
Romee van Stolk
Ewout de Wit

MURMELLIUS
GYMNASIUM

MURMELLIUS
GYMNASIUM